

- Ես հենց այս օրերին Թբիլիսիի հայկական թատրոնում աշխատում եմք Կարինե Խողիկյանի (արձակագիր, դրամատուրգ, «Դրամատուրգիա» գրական հանդեսի խմբագիր, ով, ի դեպ, ծնվել է մեծացել է Ախալքալաքում), «Սիրային քառանկյունի» պիեսի բեմադրության վրա: Դե, իհարկե, այսօր այդ բեմին չի կարելի խաղալ, քանի որ շենքը վթարային է ու ձեր երկրի համապատասխան երկրաբանա-սեյսմիկ ծառայությունների կողմից արգելք է դրված: Բայց, հույս ունեմ՝ մոտ ապագայում այդ պրոբլեմը լուծում կստանա: Ըստ էության, լուծումն արդեն ընթացքում է, որովհետեւ Հայաստանի մշակույթի նախարար Հասմիկ Պողոսյանի վերջին այցը (մայիսի 20-21) լուրջ խթան էր այդ ուղղությամբ: Ընդ որում, թատրոնի հարցը բանակցության սեղանին դրված կարելու ազդու հարցերից մեկն էր: Որոշ տեղային շինարարական միջամտությունների, խոսքս ոչ կապիտալ վերանորոգման, այլ ճաքերի, պատերը ամրացնելու եւ նման վերափոխումների մասին է, կարծում եմ՝ շենքը կշնչի ու կշարունակի իր աշխատանքը: Դա, ըստ ամենայնի, մեկ տարվա ընթացքում պետք է, որ լուծվի:

- ՓՈՓՈՓՈՒՄԻ ՓԱՐՏԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ԵՐԱՐՈՒՄԻ ՄԱՍԻՆ ՓՈՓՈՓՈՒՄԻ ՓԱՐՏԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ԵՐԱՐՈՒՄԻ ՄԱՍԻՆ, ՓՈՓՈՓՈՒՄԻ ՓԱՐՏԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, ՓՈՓՈՓՈՒՄԻ ՓԱՐՏԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

- Կարծում եմ՝ այս դեպքում, ընդհանրապես, սխալ էլ կլինի, եթե զավակը նմանվի հորը: Երբ մտնում ես մշակույթի ասպարեզ, դու պետք է անհատականություն լինես, ուզես այդ, թե չուզես, լինես մեծ կամ ոչ մեծ անհատականություն: Դա միեւնույն է: Եվ, իբրեւ անհատականություն, մշակույթ, առավել եւս, ռեժիսուրայի բնագավառ պետք է մտնես քո սեփական տեսանկյունով: Այստեղ, ի դեպ, խնդրին պետք է նայել ոչ թե այն իմաստով, թե ես՝ ռեժիսորս, իմ առաջադրած տվյալ տեսանկյունով հատուկ նպատակ եմ դրել հակառակվել: Ո՛չ, ուղղակի ես այդպես եմ մտածում, ես այդպես՝ս եմ տեսնում թատրոնը, ու ինքը՝ Երվանդ Ղազանչյանը, ողջունում է նման մոտեցումը:

- ՓՈՓՈՒՄ, ՓՈՓՈՒՄ, ՓՈՓՈՒՄ Ի ՓՈՓ ՓՈՓՈՒՄ ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄ, ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄ

ՓՈՓՈՒՄԻ ՓՈՓՈՒՄԻ